

BREDA SCHE

COURANT.

Staat- en Letterkundig

en Wetenschappelijk

Nieuws-

Blad.

Zondag en Maandag den

N E D E R L A N D E N

Breda, den 2den Junij.

EUROPA'S TOESTAND.

(Tweede Artikel.)

Bij de beschouwing van Europa's toestand, bij de ontrolking der kaart van ons werelddeel, valt ons al dadelijk dat groot gedeelte in het oog bij hetwelk al het overige als het ware wegzinkt, en dat zijne grenzen zelfs tot verre in een ander werelddeel uithreidt. — Wie het oog op de kaart van Europa slaat, heeft Rusland amschouwd. — Ook in dit kolossale rijk, heeft de geest der eeuw nu en dan zijnen invloed doen gevoelen; doch veelal zonder aanmerkelijke gevolgen. Het volk is er geheel ijdelijk; maar de middelklasse, namelijk de kleine adel en de burgerstand, is niet geheel vrij van eene revolutionaire strekking. Rusland, ofschoon minder sterk dan het schijnt, is intusschen een der rijken van Europa, hetwelk het meeste zelfvertrouwen bezitten kan. Drie achtervolgende belangrijke oorlogen, met eenen gunstigen uitslag, binnen weinige jaren gevoerd, hebben onbetwistbaar den krijgsgesest van het leger verhoogd, den adel, van aanleg reeds krijgshaftig, nauwer aan den staat verbonden en de krachten des gouvernementes vermeerderd. De Czar is, zonder eigenlijk krijgsvreug te zijn, geen vijand van krijgsvoren; hij voert denzelven gelukkig, en wijst geene gelegenheid af, die hem de kans ter uitbreiding van zijne bezittingen aanbiedt. Het ontbreekt hem noch aan middelen ter verdediging van hetgeen hij reeds bezit, noch aan voorzigtigheid ter instandhouding van hetzelfde. Rondom zijn uitgebreid rijk ontwaren wij te van de eene zijde woestijnen; van eene andere zijde Perzie, Turkije en Polen, alle door zijne zegerierende wapenen overwonnen; ten noorden Zweden, dat, denkende aan het voorledene, steeds voor het toekomstige in vrees is; elders laten Pruisen, nietig in vergelijking van het Moskovijsche rijk, en Oostenrijk steeds in bezorgdheid voor Italia, aan den gang zijner ondernemingen eenen vrijen loop. Welke vijand zoude hem durven aanvallen. Welke, die hij niet, met uitzigt op gunstigen uitslag zoude kunnen aantasten? Een slechts er, die het eerste durft beproeven; omdat deze evenmin de rede als de rechtvaardigheid raadpleegt: het is de geest der eeuw, de geest der revolution. — Kan de regering van den Alleenheerscher aller Russen in waarheid iets anders bedoelen dan de eijdelijke vernietiging van dien eenen vijand, die, ofschoon te Warschau geslagen, echter nog genoeg dienaars in dezelfde grondgebied behouden heeft, om later, met uitzigt op gelukkiger uitkomst, den strijd te hervatten.

Vestigen wij de oogen op Oostenrijk, dan zal het voor den zaakkundigen wel geen betoog vereischen, dat het kabinet van Weenen bij dezelfde tegenwoordige samenstelling, het voorzigtigste en behendigste wellicht van geheel Europa is. Na vroeger veroveringen te hebben gemaakt, kan men niet zeggen, dat de tegenwoordige geest van Oostenrijks regering, vermeerdering van grondgebied bedoelt. Des te meer zorg en ijver wendt zij aan tot behoud van hetgeen zij bezit; en het is meer dan te vermoeden, dat hij, die het zwaer wagen daaraan de hand te slaan, eenen lastnakkigen tegenstand zoude ontmoeten. — In de handelingen van het kabinet van Weenen merken wij, meer dan bij enig ander, eenen vasten gang op; en reeds dat is genoegzaam om dezelfde anti-revolutionaire strekking te zien blijken. De inwendige maatregelen der regering bewijzen ook, dat zij niet alleen bekend is met de revolutionaire pogingen in Europa aangewend; maar dat zij zelfs van vele derzelven den brand heeft gevat, om dien, althans in eigen staten, niet verder van zij zelve wil te leeren verlangen. Oostenrijk kent de varenlijke bewegingen der bewegingen en volgt niet de grootste oplettendheid de ontwikkeling der bewegingen op het terrein zelf. Waar het pas gaf hebben de gestigte een gestraft, de geest en samenstelling van het leger zijn genoegzaam bewijzen, dat ook dit, des vereischt, tot behoud van de varenlijke bewegingen met vrucht zoude kunnen worden aangewend. De tegenwoordige toestand van het kabinet van Weenen is, hanner zaak gunstig. De varenlijke bewegingen van

dat kabinet is niet veranderd: alleen is in dezen oogenblik de eene hoofddrijfveer, van welke wij aanvankelijk spraken, de vrees nadelig sterker dan de behoefte ter beteugeling. Slechts eenigen tijd nog betenging van het statu quo en de ware bedoelingen zullen blijken. Het is noch met het personeel karakter des Keizers, noch met de staatkunde van zijn bestuur, evenmin als met de belangen zijner landen en der, in zijn gebied veel invloed uitoefenende kerk, het revolutionaire beginsel bevorderlijk te zijn.

En Pruisen! — Het is niet te ontkennen, dat deze Mogendheid aanvankelijk, hetzij dan uit vrees of andere beginselen, het liberalismus heeft medegewerkt. Voor het eerst, sedert den groot man dezen staat tot Monarchie verhef, schijnt dezelve eenen vorlog schroomvallig te ontwijken. Den gang der gebeurtenissen met oplettendheid volgende, ziet men, dat Pruisens geringe tegenstand, zoo niet zwakheid, een der groote oorzaken geweest is, dat de revolutie Frankrijks grenzen heeft overschreden en andere landen mede besmet heeft. Maar moet men daarin de ware gezindheden en bedoelingen van dat kabinet zoeken? — Wanneer wij de woning des nabuurs aan de vlammen ten prooi zien, en de wind van onze bezittingen afleidt, is het geen bewijs, dat wij begunstigers van brand, in het algemeen zijn, wanneer wij, in plaats van ter blussching aan te snellen, de vlam aanwakkeren. Wanneer de wind verandert, blijkt het, hoe wij in waarheid gezind zijn. — Zoo lang de brand slechts des nabuurs have en goed versjond, zweeg het eigen belang, die groote drijfveer der handelingen, zoowel van menschen als vonvernementen. — Pruisens houding in Neuchâtel, dezelfde besluiten, betrekkelijk den russischen oorlog in Polen, ontsluit den waren geest des gouvernementes. — Waartoe trouwens dat verbazend leger door Pruisen op de baan gehouden? Zeker niet om een veiligheidsordon tegen besmettelijke ziekten. Slechts eene is voor dezen staat te vreezen: die der revolutionaire leeringen: derzelve voortgangen zouden voor die Monarchie verwoestender zijn dan de cholera voor de bevolking, en Pruisen zoude dan in ernst de zegespraal der propaganda kunnen willen? Vrees moge aanleiding tot concessies gegeven hebben; diezelfde drijfveer deed reeds achttien jaren geleden, eene constitutie beloven, waarop ook reeds achttien jaren gewacht is. De geest, die de vervulling dezer belofte verlangde, bestaat en werkt nog. Het is eene dwaling te onderstellen, dat deze veranderd is. — Lang gevestigde gouvernementen keeren, evenmin als bejaarde menschen, van eenmaal gevormde denkbeelden terug, vooral niet, wanneer de ervaring derzelve deugdelijkheid in hun oordeel bewezen heeft. Neen, veilig kan men onderstellen, dat Pruisen, evenmin als dezelfde naburen, Rusland en Oostenrijk, iets anders zouden willen dan de vernietiging van den revolutionairen geest.

Frankrijk, wieg en bakermat der revolutionaire leer, is, wellicht meer dan eenige andere plek gronds, daarvan verzadigd. Het is waar, wij zien daar eene regering bestaan, geheel uit den schoot der revolutie voortgekomen; maar het verdere opmerking, dat zij alle pogingen aanwendt om deze afkomst te doen vergeten. Zij doet, als een onnatuurlijk kind, hare moeder verloochenen. — Er bestaan tegenwoordig twee krachten, welke in Frankrijk, ofschoon in eene tegengestelde rigting werkende, een eindoel beoogen, namelijk: de beteugeling of vernietiging der revolutionaire leeringen. Die krachten zijn, van den eenen kant: het moderne koningschap van Lodewijk Philips; van de andere zijde: het zoogenaamde Carlisme. Het valt niet te ontkennen, dat de werkingen dezer laatste kracht, sedert kort, in vermogen en stoutheid hebben aangewonnen. Mogelijk is het te bepalen, waartoe die werkingen leiden zullen; maar zeker is het, dat naarmate deze kracht meer en meer de revolutionaire leer tijdt. Daarbij gevoelt de revolutionaire leer, Frans eens recht het verschil tusschen 1789 en 1830. Het is het onmogelijke in van datgeen, waartoe men het van den staat meende te aanscherpen. Frankrijk, ten onbetwistbaar de heftigste voorstander van het liberalismus in zijn middelen. Deze revolutionaire leer is in het belang der tegenwoordige regering, de revolutionaire leer het doel der Carlisten. Aan welke zijde du-

ook de overwinning zijn zal, de revolutie-zelve wordt lijdende partij. Het is waar: nog bestaat zij in Frankrijk: maar oefent meer invloed uit door het geraas, dat zij nog maakt, dan door werkelijke kracht. — Aan deze ontbreekt het haar meer en meer, en er is slechts één welgemeende en goed bestemde aanval dijk heren noodig om deze waarheid te doen blijken.

(Het vervolg en slot in een derde artikel.)

De Franzen, ten met haar Koning en Vaderland, hebben op den 31sten der afgelopen maand een gevoelig verlies geleden. De luitenant-generaal *Vot*, lange jaren kommandant en directeur der artillerie en geschoot, is in den vroegen morgen van dien dag, aan eene sedert lang ontrustende ziekte, te Delft overleden. Aan hem heeft het rijk de vorming van een groot aantal bekwaame officieren te danken, die luider, dan wij het doen kunnen, zijnen lof zullen vermelden. De taal der dankbaarheid zal gewis zijne nagedachtenis vereeren, en eene langdurige loopbaan, welke zich zeer door nuttigheid heeft gekenschetst, ons nader in de bijzonderheden doen kennen. Wij brengen hem echter reeds in deze weinige regels de hulde onzer achting toe, en betreuren het verlies van een onzer waardigste medeburgers, wiens einde het zegel van zijn wandel drukte, daar hij met Christelijke gelatenheid leed en stierf.

— Uit Zeeland wordt gemeld dat Zr. Ms. brik de *Windhond*, welke onlangs een deel mariniers ter versterking naar Texel had overgebracht, den 30sten mei weder ter reede van Vlissingen was gekomen. Daar men vernam zou het schoon gebouwd fregat de *Rijn* aldaar spoedig van stapel loopen en dadelijk worden getuigd en bewapend. — Den 30sten was een sterk detachement Noord-Brandsche schutterij, van Leiden komende, Vlissingen gepasseerd en den volgenden dag naar Neusen overgevoerd; men zag eerstdaags zoo wel in Zeeuwsch-Vlaanderen als te Vlissingen, nog meerder versterking te moeten.

De berigten aangaande den gezondheids-toestand in het 4de district luiden weder minder gunstig; de koortsen, die voor eenigen tijd zeer verminderd waren, heerschen weder meer algemeen en maken vele lijdens; men schrijft de oorzaak dezer vermeerdering toe aan de uitwaseming van de polders die onder water hebben gestaan en aan de ziltige dampen, die de thans nog onder water staande uitwasemen. Alle denkbare middelen worden met gepastheid aangewend om de gezondheid onzer krijgslieden zoo veel mogelijk te herstellen; onder de in dat district gekantonneerde troepen schijnen de Zeeuwsche schutterij en artilleristen nog het best den nadeeligen invloed te kunnen verdragen; men telt zeer weinig zieken onder dezelve.

In den avond van den 30sten jl. kwam in de vesting alhier terug een reiziger met haar kindje, welke, op weg om haren man, eenen scheepskapitein, thans te Antwerpen liggende, te bespreken, aan de belgische voorposten te Westwezel was teruggeworpen, op grond dat hare pas, te Papenburg in het koninkrijk Hannover door eene bevoegde autoriteit afgegeven, niet gevisieerd was door eenen engelschen of franschen consul te Rotterdam of 's Hage.

Met reden verwondert men zich, dat men in België alleen engelsche en fransche visa's eerbiedigt, daar de groote hoordsche mogendheden hetzelfde nu toch ook erkend hebben, en dezelve door deze waigering een openbare hoon wordt aangedaan; maar nog meer te verwonderen is het, dat een belgisch officier, zoo als men uit het terugzenden van bovengemelde vrouw moet afleiden, niet schijnt te weten, dat het koninkrijk Hannover aan Engeland toebehoort, en door het weigeren van geldig-verklaring harer pas, ook de engelsche regering, die België tot heden met haren veelvermogens invloed zoozeer heeft geschraagd, beledigd heeft.

Dit voorval verdiende ter algemeener kennis gebragt te worden, vooral ook tot waarschuwing van reizigers, die van hier naar België zouden willen gaan.

De heden bij ons ontvangen belgische berigten behelzen niets van enig belang, de meeste der bladen, mithoofde van den *Hemelvaartsdag* op donderdag, gisteren niet verschenen zijnde. De berigten uit Gent omtrent de cholera, loopen tot den 30sten, in het hospital, voor de cholera-ziekten ingerigt, waren den vorigen dag twee lijdens gestorven en één zieke in hetzelfde gebragt. Sedert was door de politie in de eerste wijk, aangewezen drie nieuwe gevallen en in de vierde insgelijks drie; in de overige wijk bleef er geen over. Met leedwezen merkte men op, dat de cholera-ziekten, welke in de laatste maanden van het vorigen jaar, vooral in de wijken van de stad, zeer heftig waren, nu niet meer voorkomen. Overigens vermeent men, dat er te Welforen sedert den 20sten geen cholera-gevallen meer geweest waren; te Kortrijk en St.-Gillis van de ziekte geen gesamen verdwenen.

GRAVENHAGE, den 1sten Juni.

Z. M. de koning is heden middag naar het Loo vertrokken. Z. M. de prins van Dalmatis, nieuw benoemd buitengewoon

gezaat en gevolmachtigd minister van Z. M. den koning der Franschen, aan ons hof, ter vervanging van den baron *Durand de Ma...*, die zich naar Londen begeeft, is heden met zijn plegtigen geboorte Z. M. toegelaten, en heeft zijne geloofsbriefven overhandigd.

In de zitting van de tweede kamer der staten-generaal van heden is eene langdurige beraadslaging ontstaan over den inhoud der notulen, die, naar de beteren van de *Deen* en *Deen*, den 1sten verbaal, van het in de zitting van den 1sten plaats gehad hebbende, behielden. Daarin had de kamer geenszins tot de uitspelling der beraadslagingen over het ontwerp van wet op de steenkolen besloten, maar de Voorzitter had, zonder de kamer te raadplegen, zonder het woord te verleenen aan die leden, welke het gevraagd hadden, dat besluit genomen, en het wel op gene wijze, die het deed voorkomen, alsof de kamer geene magt bezat om hare besluiten te veranderen of te trekken, en het alleen aan den Voorzitter stond den tijd der beraadslagingen te bepalen en te handhaven, onverschillig welke omstandigheden zich daartegen opdeden. Niet de kamer, maar de Voorzitter had den *Deen* genomen, en het was alsoo noodzakelijk in de notulen het gebeurde in te lassen, en daarbij niet te verklaren, dat er besloten was de beraadslagingen uit te stellen, hetgeen gelijk stond met te zeggen: » door de kamer is besloten, maar daarin te stellen » door den Voorzitter is besloten ».

Andere leden, en wel hij name de heeren *Wierin*, van *Reenen*, *Syckens* en *Frans* oelden in dat gevoelen niet, en vonden de uitdrukking in de notulen juist en doelmatig. Zij beschouwden het ongepast de magt des Voorzitters te beknibbelen, gelijk de heer *Syckens* betoonde, terwijl de heer *Wierin* het woord » is bepaald, » voor onderscheidene uitleggingen vatbaar achtte.

De heer *Luzac* oordeelde dat niemand, door de verwarring, welke er in de laatste zitting, op het slot, plaats had, regt weet wat er besloten was. Hij beschouwde het dus daarvoor, dat het meer raadzaam was, de woordenwisseling te eindigen, en het geschil over het genomen besluit, of door wien het genomen is, in het midden te laten.

De heer van *Sijtsma* verklaarde, dat indien zijn gevoelen tegen het proces-verbaal niet werd ondersteund, hij het geschil zou laten berusten, tegen hetzelfde protesteerde.

De heer van *Dam* beklagde zich tevens over de schorsing der werkzaamheden van de kamer, telken keere.

De Voorzitter verdedigde zijn gedrag en de opstelling van het proces-verbaal. Hij had niet gehoord dat er in de laatste zitting het woord was gevraagd. Hij kon niet begrijpen, hoe er klagte over het woord » is bepaald » kon ontstaan, daar hetzelfde bij de kamer steeds was aangenomen, en nooit aan eenige bedenking onderhevig was geweest. Wanneer er geene werkzaamheden der kamer meer zijn, konden de leden onbepaald naar hunne behoeften terug keeren. Hij verdiende het verwijt echter niet van de werkzaamheden der kamer te vertragen.

Na eenige woorden en tegenwoorden, werd de discussie gesloten verklaard en in omvraag gebragt, of de redactie van de notulen al dan niet werd goedgekeurd. Met eene meerderheid van 30 tegen 5 stemmen, werd deze vraag soestemmen beantwoord. Tegen de notulen stemden de heeren *Bijlerveld*, van *Dam*, *Schimmelpenninck*, *Luzac* en van *Sijtsma*.

Nu werd gelezen eene missieve van den minister secretaris van staet daarbij op last des konings, te kennen gevende, dat, toe gevolge van de afstemming der voorragt van wet op den turf, die op de steenkolen, als in een onmiddellijk verhand daarmede staande, voorloopig werd ingetrokken, de invoering dier belasting zal worden uitgesteld en de beraadslagingen over het ontwerp niet moesten worden voortgezet.

Dit bericht werd voor kennisgeving door de Kamer aangenomen, en, op voorstel van den heer *Fockema* tevens besloten, in de notulen deswege te voegen, dat daardoor de verdere raadplegingen over het ontwerp waren vervallen.

Is ingekomen eene petitie van de heeren *Hoffens* & *Comp.*, fabriekanten in Almelo, te Overijssel, betreffende de belasting op de brandstoffen, dezelve wordt gesteld in handen van de commissie tot de petitiën, die, bij monde van de heeren *Cats*, van *Hemert*, van *Spinderen* en van *der Grouden*, verslag uitbrengt op zes stukken, rakende het tarief, de belasting op het gemaal en op vromde producten. Dezelve zullen ter griffie worden nedergelegd en de verslagen daarop worden gedrukt en rondgedeeld.

Waarna de zitting onbepaald werd gescheiden.

De afdeelingen hebben zich vervolgens bezig gehouden met het ontwerp van wet nopens de aan de regering te verleenen credieten; waaromtrent nienig de kamer binnen kort belangrijke beraadslagingen is wachtende.

De centrale afdeeling heeft ten half een ure met Z. Exc. den minister van finantien eene conferentie gehouden over de ontwerpen van wet tot wijziging der regten van successie, registratie, zegel en overschrijving en ten aanzien der patenten. Men verwacht het verslag der centrale afdeeling over eerstgemeld ontwerp waarschijnlijk op morgen. Ten een ure is er weder eene zitting der kamer belegd.

De nieuw voorgedragene wet omtrent de personele belasting is in de afdeelingen van de Tweede Kamer door zegen onderzocht gemiddelen. Vele leden hebben zoo over hare inrigting als over hare uitwerking, hulde aan de regering bewezen, onderscheidene derzelve bepalingen waren echter nog tot gewichtige bedenkingen aanleiding. Zoo is onder anderen het voorstel, om het mobilair naar de huurwaarde te belasten, met een opzigten van de waarde meik beschouwd; men heeft den grondslag der pearden insgelijks voor verhoogde belastingen voorgesteld, en men aanzien van begrip, dat het mobilair naar de huurwaarde te belasten, is te stellen, van de voldoening der belastingen, van de overmatige belastingen van dienstboden, wanneer men de belastingen stellen van niet gebruikt, wordende brandstoffen, op buiten verblijven, beschouwd men te drukkend. Eindelijk heeft men eene algemeene aanmerking de tijd der in werking bragting van de wet, die men op 15 Mei, wenachte te bepalen, naar met dat tusschen van de meeste plaatsen, de verhuizingen plaats hebben.

De gouverneur van de provincie Zeeland heeft, op den 28sten, met Z. Exc. eene commissie beoemd, welke onder zijn voorzitterschap, het zinnig met het opperbestuur over alle, wat tot den toegenomen aanzien schen brakloop of cholera, betrekking heeft, te onderzoeken en te verslag te brengen.

benoemd de heeren Mr. F. F. Hubrechts en M. A. W. van der... leden van de Gedeputeerde Staten, Mr. J. J. de... griffier der Staten van Holland, de heeren G. G. Ontijd en H. van der... als presidenten der beide provinciale gecommitteerde commissies in... residentie te 's Gravenhage en te Dordrecht; zullende om... functoren, aan haar worden toegevoegd de tijdelijke secretaris der provinciale gecommitteerde commissie te 's Gravenhage.

PARIS, den 30sten Mei.

(Het verslag) door de Commissie van de gedeputeerden, bij den heer Lafitte vereenigd, uitgebragt is, laatstleden maandag eenstemmig door alle de afwezigen goedgekeurd, en wordt thans in de dagbladen openbaar gemaakt. Of schoon dit stuk slechts door een geertigtal der leden van de kamer van afgevaardigden is ondertekend, en dus eenen geringen invloed op de beraadslagingen der kamer kan uitoefenen, zoo is hetzelfde echter in de tegenwoordige omstandigheden van gewigt, en levert een nieuw bewijs, tot welk eene hoogte de scheuring tusschen de verschillende staatkundige partijen, inzonderheid tusschen de gematigde en hevige liberalen, is geklommen. In den vorm van een personele verdediging aan hunne committenten gericht, verklaren de ondertekenaars, dat zij niet leedwezen gedurende eene gansche zitting der wetgevende vergadering de noodlottige leiding hebben opgevat, welke het bestuur heeft aangenomen. Het was hun gevoelen, en waarschijnlijk dat van de meerderheid der natie, dat de revolutie van juli niet geschikt was om, met eene enkele verandering van personen, de beginselen van het vorig stambuis, te behouden, veelmeer was het doel der omwenteling, om de regten en vrijheden, welke men het jaar 1789 gedurig doch te vergeefs gewenscht had, thans geheel en volkomen aan de natie te verzekeren. Getrouw aan dit denkbeeld hebben zij, te gelijk met een gering aantal hunner ambtgenoten geene moeite gespaard om dit oogmerk te bereiken. Zij hebben bij de beraadslaging over de belangrijkste ontwerpen van wet die beginselen voor oogen gehad, doch eene meerderheid, aan de wenken van het bestuur slaafs onderworpen, heeft zulks meermalen vruchteloos gemaakt. Zoo heeft men onder anderen bij de zamenstelling der kamer van pairs, bij de berekening der civiele lijst, bij de geheele Leraadslaging eindelijk van het budget, even als bij de organisatie van de armee immer de wil van het ministerie de bovenhard zien behouden. Ten aanzien van de betrekkingen met het buitenland wilden zij geen oorlog, hetzij om beginselen, hetzij om veroveringen, maar wenschten slechts dat Frankrijk zich zelve op eene hoogte had geplaatst, waardoor het van allen vreemden invloed mogt bevrijd blijven. Met schaamte dan had men van de zijde van het bestuur zoo dikwerf van inschikkelijkheid voor de overige gouvernementen hooren spreken; maar die schaamte had genoegzaam voor verontwaardiging plaats gemaakt, toen men bij het eind der zitting moest bekennen, dat de beloften bij de opening derzelfde gegeven, omtrent het behoud der onafhankelijkheid van Polen en de bescherming aan de italiaansche opstandelingen te verleenen, niet, konden worden nagekomen. Deze teleurstelling echter was het eenige niet waarover men zich te beklagen had, het zij niet alleen de beginselen welke door de natie waren aangenomen, die het bestuur uit het oog heeft verloren, ook de nationale belangen waren veronachtzaamd. Het gewigtigste van deze, het behoud der openbare orde en rust, werd immers dagelijks gestoord, de verbittering tusschen partijen was eerder aangevuurd dan ter neder gezet, en het gevolg daarvan zag men thans, nu de aanhangers van het vorig stambuis openlijk de wapenen durven opvatten, om Frankrijk op nieuw aan hunne dwingelen te onderwerpen. Met leedwezen dan verklaren zij, dat de tegenwoordige staat van zaken niet kan voortduren, zonder Frankrijk en de omwenteling aan hunne vijanden bloot te geven. Het bestuur moet zich noodwendig verklaren, of hetzelfde aan de natie wil getrouw blijven, dan wel of men eene restauratie beoogt. Het laatste voornemen zou gewis onuitvoerbaar zijn, doch het is te wenschen, dat men door geenen burger-oorlog daarvan de ondervinding verkrijgt. De ondertekenaars hebben deze hunne inzichten aan hunne committenten moeten mededeelen, zij zullen steeds op denzelfden weg voortgaan.

De berigten die heden uit de departementen van het westen zijn ingekomen, zijn over het geheel niet geruststellend. De opstand schijnt zich over eene groote uitgestrektheid uit te breiden: nauwelijks hebben de troepen van linie, welke door de nationale garde, zoo het schijnt, volkomen worden ondersteund, eene bende niteen gedreven, of ondercheidene andere vertoonen zich op de plaats van waar men is uitgegaan. De ministeriele bladen geven desniettemin een hoog op van de overwinningen welke men behaalt, en zij zullen op deze zijde verhalen, dat deze opstand inderminners niet meer van gewachten gewag gemaakt, waar de obitans zich ten gevele van de... Op den 27sten, onder... een aardig gevecht niet minder... den 30sten Mei 1832.

... de heer de... om op de plaats zelve naauwkeuriger... De... houdt het verslag... naar Compiegne. Hetzelve levert niet anders dan het verhaal van de gebruikelijke plegtigheden.

Het Journal du Commerce deelt een vergelijkend staat mede, tusschen de volkstelling van Frankrijk in 1827 en de telling in dit jaar gedaan. Het blijkt uit dezen arbeid dat de bevolking van Parijs met 78,000 inwoners vermindert is.

D U I T S C H L A N D

FRANKFORT, den 28sten Mei. Te Neurenberg is de rust spoedig hersteld geworden. Een eskadron kavalerie en eenige kompagnien landweer zijn reeds den dag, naat de groeger vermelde buitensporigheden gepleegd werden, de stad binnengerukt, en de politie is daardoor in staat gesteld de aanstekers dezer volksbeweging in hechtenis te nemen. Onder deze behyft de eerste plaats te bekleeden, zekeren dagbladschryver, Coremans genaamd, die voor een paar jaren genoodzaakt was België te ruimen, en alstoen zijn handwerk naar Neurenberg heeft overgebracht. Even als elders hebben zich ook in het Duitische vereenigen gevormd, om de grondwettige regten in stand te houden, en bepaaldelijk het bestuur aan te imbedigen, om de wet op de drukpers waartegen zoo men zegt, de bondvergadering reeds dikwerf als in eenen te liberalen geest gesteld, heeft geprotesteerd te handhaven.

-- Van Alexandria wordt onder dagteekening van den 16 april gemeld, dat aldaar een officiaal bulletin van de versigtiging van het syrische leger, tot aan den 8 derzelve maand, was openbaar gemaakt. Het blijkt daaruit dat de vesting St. Jean d'Acres lot nu toe af de hevige aanvallen heeft wederstaan; dat voorja de vijandelikheden door het turksche leger te Tripoli, onder leiding van Osman bassa, waren aangevangen; dat deze bevelhebber in den beginne eenig voordeel op de zwakke egyptische bezetting der plaats had behaald; zelfs een bataillon, hetwelk zich te zeer had bloot gegeven, had vernield; dat echt Ibrahim-bassa altoer met een gedeelte zijner armee was opgerukt, en zonder moeite de turksche magt had op de vlugt gedreven, en daarbij de legerplaats met al de voorraad en het geschut der vijandea heeft veroverd. Het is intusschen opmerkelijk, dat ook in dit stuk van geen oorlog tegen de Porte gesproken wordt, maar integendeel gezegd dat de genoemde turksche bevelhebber het land onveilig maakte en dus eene tuchtiging behoefde.

Aan de Redactie der Brèdasche Courant.

Mijn heer de Redacteur! Met veel leedwezen, ja zelfs met verontwaardiging, heb ik in de Staatscourant van heden het discours van den heer Corver-Hoof gelezen, voor zooverre hetzelfde betrekking heeft op zijn daarin gemanifesteerd gevoelen, dat het onze pligt, ons belang, ja eene volstrekte noodzakelijkheid is: de twist met België door vredelievende inschikkelijkheid bij te leggen enz. -- Als lid der vergadering behoort hij, beter dan ik als eenvoudig particulier burger, te weten, of dan nu inderdaad, na de algemeene ratificering der vijf mogendheden onze offeringen als doelloos kunnen worden aangemerkt, daar toch het voorbehoud, in de meeste dier ratificatien vervat, de eer en de regten van den staat genoegzaam schijnen te waarborgen. -- Dit zijn de eigene woorden in de Staats-courant gemeld. -- Ik echter twijfel nog aan die genoegzaamheid, maar zonder deswege in details te willen treden, zal ik mij vergenoegen te vragen, of men zich dan, zelfs bij die vooronderstelde genoegzaamheid, op de woorden van onze vijanden, de Belgen, ja op die der mogendheden, welke de conferentie te Londen uit-eeden van trouw der Belgen, en op het traktaat van 1815, wegens die mogendheden. Het komt mij voor dat de heer Corver-Hoof, indien hij als aan zijne medeleden, hij zulks had behooren te doen in een comitee-generaal, hetwelk hij-zelf scheen te verwachten dat zoodoortijds hebben, ten einde opzinningen van het gouvernement te ontvangen; en thans ik wijders aanmerken, dat hij niet minder standvastig dan de onze, minder op zijnne waardigen koning vertrouwend dan wij doen, en bij schut-tenen minder moedig en aan huanen pligt gehecht dan de Nederlandsche schatterijen en militairen van alle wapenen zich betoonen, zijne openbare discoursen aanleiding tot wederstand zouden kunnen geven, waarin onze vijanden zich verheugen zouden. God dank heeft dit thans geen gevaar, doch zijne onvoorzigtigheid is echter daarom dezelfde. Het grootste gedeelte trouwen in Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning, waarvan Hoogdezelve zich bij deszelfs laatste verblijf in deze stad, ten volle heeft kunnen overtuigen; het zouden dus slechts eenige zwakke lieden zijn, waarop het discours invloed zoude kunnen hebben, doch ook deze behoeven niet te ontmoedigen, maar veeleer op te beturen. -- Zienaar mijnne bele-lens, Mijnheer de Redacteur, en ik darf er bijvoegen, dat ik niet begreep dat alsdan mijn brief geene publiciteit zoude erlangen. -- Wanneer Zijn Ed. echter enig direct belang in mijn naam staat (hetwelk ik evenwel niet ik Uw Ed. volkomen vertrouwend aan Zijn Ed. mede te deelen, zoo geef zeker Uw Ed. van mijnne oprechte hoogachting en heb de eer mij te noemen, den 30sten Mei 1832.

Handelingen der Commissie, te Amsterdam.

VRIJDAG, 1 Junij 1852.

	43	43½	43½
Nederland, Werkelijke schuld, 2½ pct. brief	43	43½	43½
Uitgestelde schuld	15	15	15
Kansbiljetten	16½	17	16½
Amortisatie Syndicaat, 4½ pct.	73½	73½	73
Idem, idem, 3½ pct.	57½	58	57½
Orlogs-lasten 1830, 4½ pct.	91½	92	92
Vrijw. geldl. 1831, 4½ pct.	97	97½	97½
Nieuwe idem 1832, 4½ pct.	81	81½	81½
Schatkist-biljetten, 6 pct.	99	99½	99½
Handel-Maatschappij, 4½ pct.			
Frankrijk, machr. op 1 Grootb. 3 pct.	70½	71	70½
Rusland, Bij Hope en Comp, 5 pct.	93½	94	93½
Bij dezelfde 1833, 5 pct.	94½	95½	95
Spanje, Certific. Amst., 5 pct.	50½	51½	50½
Dezelfde 3 pct.	36½	30½	36½
Uitgestelde schuld	7	7	7

DEPOT VAN REIJNWIJNEN.

De ondergeteekende heeft de eer te berichten, dat hij op aan-
zoek van vele zijner vrienden en begunstigers in de Armée, bin-
nen weinige dagen een DEPOT zijner REIJNWIJNEN
zal etabliseren in het Kamp te Oirschot, almede bij den Heer
VAN EERSTE, Wijnhandelaar te Breda.
Dezelven en Comiten zullen sader bekend gemaakt worden.
Nijmegen, den 1sten Junij 1852.

F. DIEPENBROEK.

De ondergeteekende brengt door deze ter kennis, dat zij
tot meerder gemak van hare begunstigers en verdere uit-
breiding van hare tot dus verre uitgeoefende Affaire van
ALCÈMENT en STALHOUDSTER in de
Stad Breda, het Hotel des Flamens in de Katerstraat te
Breda, voeger van den Heer W. E. R. R. E. P. T., heeft aan-
gekocht, hetwelk den 16den Junij aarstaande door haar zal
worden betrokken. De gunstige ligging en ruim voorziene
Localen, gepaard met eene alerpromptste bediening, doet
haar zich in de gunst en recomandatie aanbevelen.
A. F. NOOJENS.

Bij de 17de Afdeling Infanterie, worden gevraagd TWEE
PERSONEN, geschikt tot het blazen van een K. L. E. P.
HOORN, en in staat om op dat instrument aan de
overige Hoornblazers instructie te kunnen geven, en zulks
tegen betaling van 50 cents daags, behalve de gewone toe-
lage voor kleeding enz. Dagenaan welke hiertoe bekwaam
en genegen mogten zijn, kunnen zich aanmelden bij den Heere
Kolonel der Afdeling te Asten in Noord-Brabant, of bij
den Heere Major Commandant derde het Depot, te Haarlem;
de Brieven franco.

De Notaris A. VAN DER POEST GLEMBT
verderende te Nijmegen, zal ten verzoeken van zijn prins-
palen publiek veiling en verkoopen: Eene kapitale BOUW-
WOONING, bestaande in eene zeer nette Huizinge met
ondergeschikte Vertrakken en gemakken, door een zeer goede
Water-omringt, zinnig hecht en sterke SCHURING,
zoo met onderscheidene zware *Omten Boomen* beplante
K. L. E. P. HOORN en BOOMGAARD, met 10
Akers, 66 Roeden 58 Ellen extra goede ZAAI- en
MEER- en NOEDEN, alle aan een ander en met een
heel afschietende gelegen in den Polder de *Haringen*, ger-
meente *Sijndert*, arrondissement *Breda*.
De veiling zal geschieden op den 16den Junij 1852 bij G.
W. W. E. R. E. N. en de finale toelag op den 17den Junij
1852 bij J. en B. B. U. R. G. E. R. S., beide te Nijmegen en
des namiddags om 3 ure.
Zijde dezelve onmiddels UIT DE HANDE TE
K. L. E. P. HOORN, en presenterende zich tevens dadelijk ter huizinge
en gemakken en solide peabter. Omrent een en ander
onderwijzing te bekomen kan Kantore van voortbenden
Notaris.

Ben Engelsch RIJKDAARD, tusschen
de de- en 17de Junij, kondet gebreken en zeer sterk
tegenwoordig op ST. A. L. A. Mr. Smit aan de Bilt bij
Amsterdam.

Te Breda, bij BROESSEL & Co., Boekdrukkers en Boekverkoopers.

Vertrek van Nijmegen 's Morgens ten 7 ure.

De Bureaux zijn:
Te Zwolle, bij den Heer KEESENBRINK, in de
Keizers Kroon.
Te Deventer, bij den Heer VAN KONINGSVELD,
in de Maan.
Te Zutphen, bij den Heer BECK, in de Kroon.
Te Arnhem, bij den Heer W. GNOPIUS, in de We-
verstraat.
Te Nijmegen, bij den Heer M. G. L. T. E. R. M. A. N., in de
Ritterstraat.

J. VOGELZANG, op de ouden Langendijk, in
Delft, wijk 3, no. 112, EERSTE WANDLOU-
ZEN VERDRIVER in Holland, maakt aan
zijne Landgenooten bekend, dat hij uitvinder is van een
proefhoudend middel om den Wapden te dooden en des-
zelfver Negen weg te nemen.

Tot staving van de schiktheid zijner uitvinding mag hij
stelt bewezen in onderscheidene provincien over de vier
honderd Panden (behalve de Vaartuigen) van dat ongedierte
gezuiverd te hebben, en daartunder bij uitlating noemen
een Kasteel en Buitenplaats, benevens verscheiden Gast- en
Weeshuizen en meer andere Liefdadige Gestichten.

Hij vleit zich bewonders van besmette panden geen on-
dienst te doen dit zijn kunstmiddel hun bekend te maken, in
het vertrouwen, dat zij zich ook van zijn kunst of uitvinder-
ding zullen bedienen om hunne woelingen van een zoo
schadelijk insect te doen zuiveren.

Zij die van bovengemeld middel gebruik gelieven te ma-
ken, vervoegen zich, mits met gefrankeerde brieven, aan
bovengemeld adres.

P.S. Men kan ook het middel bekomen en zelf bewerken,
als men opgeeft heveel slaapplaatsen.

ADVERTENTIE.

De ondergeteekende WILLEM PIETERSE, gepa-
tentéerd Commissionair in de Provinciën Zeeland, Zuid-Holland en
Noord-Brabant, woonachtig te Goes, Lange Vos, Lett. G No. 112,
maakt aan zijne begunstigers bekend, dat bij hem verkrijgbaar
zijn P. L. A. T. S. V. E. R. V. A. N. G. E. R. S. voor de Nationale Ma-
litie en Schutterijen, zoo wel voor de reeds in activen dienst ge-
steld, als voor de aanstaande ligting der Schutterij, waarvoor men
bij hem in voorraad reeds kan accorderen op solide Voorwaarden.
De gerusterseerden kunnen zich adresseren ten Kantore van
van der Horst op de Vlasmarkt te Rotterdam; bij *C. van der
Meulen* te Middelbarnes; bij *P. Zuidenboek* te Slidrecht; te
Tholen bij *H. Cornelissen*; te Rozendaal bij den Heer Notaris
Baca; te Breda bij de Wed. *Vermunt*; te Tilburg bij de Wed.
van Kessels, en te 's Bosch bij de *Laat* in de Zwaan.

W. PIETERSE,
Gp. Commissionair.

**SPEELKAARTEN-, BONTPAPIER- en PRENTEN-FABRIEK
VAN F. FELIX, te AMERSFOORT.**

BERIGT

Aan Heeren Boekhandelaren, Kustdeins en Gressiers in
Speelkaarten.

Door de menigvuldige bestellingen om SPEELKAARTEN,
van onderscheidene Steden en Plaatsen in ons Vaderland, kan ik
te rade geworden, ja zelfs onnoodig geacht iemand van mijneft
wege aan de respectieve woonplaatsen der Heeren Boekhandelaren
enz., rond te zenden, maar neme door dit berigt de vrijheid,
zijne nog overige geerde begunstigers te verzoeken, mij ten spoe-
digsten met hunne opgaven te willen versieren, om reden ik mijn voor-
raad daarna kan regelen voor de komende Wintertijd, en de Kaar-
ten ook oneindig beter zijn, welke in den Zomer gemaakt werden
als in het Najaar; verzoeken slechts de tijd te bepalen, wanneer
men dezelve verkiest te ontvangen, hetzij in Augustus, Septem-
ber, October, November of vroeger, en mij voor de komende win-
tertijd de bepoedigde voorraad op te geven. Die Heeren welke
nog voortaf Monstern en Prijescouranten begaren, verzoek ik te an-
vragen franco te doen, daar ik wederzijds dezelve franco zal toe-
zenden onder kruisband. De ondervinding zal doen zien, dat thans
mijn Fabriek in allen deele kan wedijveren tegen die van Baaband
en Duitchland, zoo wel in deugdelijkheid alsook den goedkeu-
pen prijs.

Zijne recomandator is mijn BONT- en PAPIER- en PRENTEN-
FABRIEK in de geerde gaast met mijn Boek-
handelaren.

Mij heb ik te de- en 17de Junij, kondet gebreken en zeer sterk
tegenwoordig op ST. A. L. A. Mr. Smit aan de Bilt bij
Amsterdam.

**NEDERLANDSCHE
LOEDELIJ.**
Bij de wed. F. H. HOLLINGERUS PIPERS,
Een gekwalificeerd Konefice der Koninklijke Nederlandsche Ma-
tens te Breda; zijn te bekomen en ten Kantore van B. K. O. E.
S. E. & Co. n. a. verkrijgbaar gesteld: H. B. E. L. E. R. en G. E. D. E. L.
T. E. N. van I. O. T. E. N. in Haarlem, Kroon en van alle Kluis-
gejourneerd, volgens *Prijescourant*. De trekking der meeste Kluis-
geschiedt op Dingsdag den 12 Junij 1852.